

ÎNCHEIERE

4 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Veaceslav Cazacu,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Iurie Colcinschi
împotriva lui Veaceslav Cazacu cu privire la repararea prejudiciului material și
moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a admis apelul declarat de Veaceslav Cazacu, s-a casat parțial hotărârea din 20
septembrie 2017 a Judecătoria Orhei, sediul central și s-a pronunțat o nouă
hotărâre în partea casată,

c o n s t a t ă :

La 5 decembrie 2016 Iurie Colcinschi a înaintat cerere de chemare în judecată
împotriva lui Veaceslav Cazacu, prin care a solicitat încasarea sumei de 675,76 de
lei cu titlu de reparare a prejudiciului material, 16 000 lei cu titlu de prejudiciu
moral și 5000 lei cheltuieli de asistență juridică.

Motivele cererii de chemare în judecată, astfel după cum au fost expuse de
reclamant, pot fi rezumate după cum urmează.

Prin sentința Judecătoria Orhei din 11 noiembrie 2016 Veaceslav Cazacu a
fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) din
Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2
ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 90 din
Codul penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de
probă de un an, iar acțiunea civilă depusă de reclamant a fost admisă în principiu
urmând ca asupra cuantumului să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

Conform sentinței menționate, s-a stabilit că pârâtul la 14 septembrie 2015,
aproximativ la ora 16:30, aflându-se în or. Orhei, str. Meșteșugarilor, 40 și
urmărind scop de răzbunare și provocare a leziunilor corporale persoanei și alte
scopuri decât încălcarea grosolană a ordinii publice, exprimarea unei vădite lipse
de respect și manifestarea neglijată, premeditată demonstrativă a conduitei sale în
societate, a iscat un conflict cu vecinul său, Iurie Colcinschi, timp în care i-a
aplicat numitului o lovitură cu o bucată de lemn în regiunea capului și o lovitură în

regiunea membrului inferior drept, provocându-i astfel, conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 244/D din 23 septembrie 2015, leziuni corporale sub formă de fractură cominutivă a osului metatars V a plantei drepte fără deplasare de fragmente; edem al țesuturilor moi ale plantei drepte, excoriații pe cap, care au fost provocate de la acțiunea unui obiect contondent, dur, care putea fi o bucată de lemn, într-un interval de timp de scurtă durată, corespund timpului și circumstanțelor indicate, în comun, determină o dereglare a sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie.

Reclamantul a invocat că prin acțiunile descrise, pârâtul i-a cauzat prejudiciu material și moral. După săvârșirea infracțiunii, reclamantul a fost supus îngrijirilor medicale timp de două luni jumate, suportând cheltuieli considerabile pentru familia sa, în sumă totală de 675,76 de lei.

La fel, a invocat că în rezultatul acțiunilor infracționale ale pârâtului i-a fost cauzat și un prejudiciu moral, pe care îl apreciază în sumă de 16 000 lei.

Prin hotărârea din 20 septembrie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul central, acțiunea s-a admis parțial.

S-a încasat de la Veaceslav Cazacu în beneficiul lui Iurie Colcinschi suma de 675,76 de lei cu titlu de despăgubire a prejudiciului material.

S-a încasat de la Veaceslav Cazacu în beneficiul lui Iurie Colcinschi suma de 9000 lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral, în rest, pretenția privind încasarea despăgubirii prejudiciului moral în mărimea diferenței de 7000 lei, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

S-a încasat de la Veaceslav Cazacu în beneficiul lui Iurie Colcinschi suma de 5000 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru asistența juridică.

S-a încasat de la Veaceslav Cazacu în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 250 de lei.

Nefiind decacord cu hotărârea primei instanțe, 27 septembrie 2017 Veaceslav Cazacu a depus apel.

Prin decizia din 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul depus de Veaceslav Cazacu.

S-a casat hotărârea din 20 septembrie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul central, în partea ce ține de încasarea despăgubirii prejudiciului material și a compensării cheltuielilor de asistență juridică, și în această parte s-a pronunțat o hotărâre nouă prin care:

S-a încasa de la Veaceslav Cazacu în beneficiul lui Iurie Colcinschi suma de 2 500 lei cu titlu de compensare a cheltuielilor pentru asistența juridică.

Pretențiile cu privire la repararea prejudiciului material, compensarea cheltuielilor de judecată, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică în mărime ce excedă suma de 2 500 lei, s-au respins ca neîntemeiate.

În rest hotărârea primei instanțe s-a menținut.

În susținerea soluției date, instanța de apel a reținut că reclamantul Iurie Colcinschi nu a prezentat probe care să confirme cheltuielile pentru procurarea medicamentelor și că anume medicamentele indicate în bonurile de plată anexate la dosar au fost necesare pentru tratamentul leziunilor corporale cauzate în urma acțiunilor ilicite ale pârâtului și că reclamantul a administrat aceste medicamente. Reclamantul urma să prezinte cel puțin rețeta medicului, în care să fie indicate medicamentele achiziționate în baza bonurilor prezentate, în calitate de tratament prescris.

A menționat că prima instanță în mod just a ajuns la concluzia că prejudiciul cauzat reclamantului urmează a fi apreciat în mărime de 9 000 lei, criteriul de bază fiind că partea vătămată, în rezultatul acțiunilor pârâtului Cazacu Veaceslav, a suportat suferințe zice și psihice care s-au reflectat negativ asupra stării lui.

Totodată, referitor la cuantumul sumei acordate cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică, instanța de apel a conchis că prima instanță în mod eronat a apreciat și a încasat cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5000 lei, or cheltuielile de asistență juridică, necesare și rezonabile, care urmează a fi compensate de către pârât, urmează a fi apreciate în mărime de 2 500 lei, reieșind din faptul că la examinarea cauzei în instanța de fond, avocatul reclamantului a fost prezent la două ședințe de judecată, precum și, nu a prezentat instanței o listă detaliată a actelor și acțiunilor efectuate și timpul lucrat, potrivit Recomandării Consiliului Uniunii Avocaților din 30 martie 2012 privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică.

La 24 mai 2018 Veaceslav Cazacu a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii din 20 septembrie 2017 a Judecătorei Orhei, sediul central și parțială a deciziei din 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat că instanțele inferioare de judecată au aplicat în mod eronat normele de drept material, iar circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care prima instanță le-a considerat constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente.

Prin referința din 19 iunie 2018 intimatul a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

La materialele dosarului lipsește dovada legală de recepționare a deciziei integrale de către recurent. Din aceste considerente, recursul înaintat la 24 mai 2018 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Veaceslav Cazacu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Veaceslav Cazacu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Luiza Gafton

Dumitru Mardari